

Sygn. akt *XVII AmT 27/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Maciej Kruszyński</i>
Protokolant –	st. sekr. Sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 14 września 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

z udziałem **(...) sp. z o.o. w G.**

o ustalenie warunków dostępu do nieruchomości

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 11 sierpnia 2020 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmT 27/22*

Uzasadnienie wyroku z 14 września 2022 r.

Decyzją z 11 sierpnia 2020 r. znak: (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, po rozpatrzeniu wniosku Operatora z dnia 13 czerwca 2018 r., uzupełnionego pismem z dnia 2 lipca 2018 r. w przedmiocie wydania decyzji ustalającej warunki, na jakich Udostępniający zapewni Operatorowi dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2410, z późn. zm., dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) do nieruchomości znajdujących się w W., dla których Sąd Rejonowy w W., IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o numerach:

1. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
2. (...) -w tym do budynków przy ul. (...) oraz ul. (...),
3. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),

4. (...) - w tym do budynków przy ul. (...), ul. (...) oraz ul. (...),
5. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
6. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
7. (...) - w tym do budynków ul. (...), i (...)
8. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
9. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
10. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
11. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
12. (...) - w tym do budynku przy u (...)
13. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
14. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
15. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
16. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
17. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
18. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) oraz ul. (...),
19. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
20. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
21. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
22. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
23. (...) - w tym do budynków przy ui. (...),
24. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) oraz ul. (...),
25. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) i ul. (...),
26. (...) - w tym do budynków przy ul. (...),
27. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) oraz ul. (...),
28. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
29. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) oraz ul. (...),
30. (...) - w tym do budynków przy ul. (...) i ul. (...),

- w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach, na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm., dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 i ust. 1a ustawy

z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2460, z późn. zm., dalej „Pt”), ustalił warunki dostępu Operatora do Nieruchomości, w tym Budynków, w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach na warunkach szczegółowo określonych w decyzji.

Powód zaskarżył ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 22 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez prowadzenie postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie oraz wydanie zaskarżonej decyzji pomimo niezłożenia przez Operatora do Udostępniającego wniosku, który mógłby zainicjować bieg 30-dniowego terminu, po upływie którego Prezes UKE byłby uprawniony do prowadzenia postępowania i wydania decyzji określającej warunki dostępu,
2. art. 30 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez wydanie decyzji w okolicznościach, gdy infrastruktura została wzniesiona i jest wykorzystywana przez Operatora bez zgody powódki,
3. art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez ustalenie decyzją zasad korzystania wykraczających poza wyznaczony zakres przypadków, w których możliwe jest wydanie decyzji w przypadku istnienia na nieruchomościach udostępniającej funkcjonującej infrastruktury oraz wydanie z naruszeniem zasady równości stron, celowości i proporcjonalności poprzez rażąco odmienne ukształtowanie praw i obowiązków stron kreowanego decyzją stosunku prawnego.

Wobec powyższego, strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji, względnie o jej zmianę poprzez odmowę udzielenia dostępu do nieruchomości, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej zasad współpracy stron, w sposób odpowiadający zasadom celowości i proporcjonalności oraz obowiązującym przepisom prawa w tym:

- wykreślenie § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b decyzji,
- wykreślenie § 2 ust. 1 pkt 2 decyzji,
- zmianę § 2 ust. 1 pkt 3 decyzji poprzez wykreślenie z jego treści słów: „pkt 2”,
- zmianę § 2 ust. 3 decyzji poprzez wprowadzenie szczegółowych rozwiązań dotyczące sposobu prowadzenia prac, w tym:
 - ustalenie konkretnych dni i godzin, w których możliwe będzie prowadzenie przez Operatora prac na nieruchomościach powódki w następujący sposób: od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-18.00 oraz w soboty w godzinach 8.00-14.00, z wyłączeniem dni świątecznych,
 - ukształtowanie kwestii związanych z ustaleniem przez strony konkretnych dat prowadzenia prac w sposób pozwalający uwzględnić uzasadnione interesy i ewentualne plany inwestycyjne i remontowe Udostępniającego,

względnie wprowadzenie ww. rozwiązań do § 4 decyzji,

- zmianę § 2 ust. 9 decyzji poprzez dodanie postanowień, iż uprzątnięcie terenu prac powinno mieć miejsce na koniec każdego dnia roboczego, a prace muszą być prowadzone w sposób umożliwiający swobodne korzystanie z klatek schodowych, względnie wprowadzenie analogicznych rozwiązań do § 4 decyzji,
- zmianę § 2 ust. 12 decyzji poprzez wprowadzenie postanowień zobowiązujących Operatora do usunięcia wszelkich szkód w mieniu Udostępniającego, powstałych w związku z prowadzeniem przez niego działalności na należących do Udostępniającego nieruchomościach oraz rozszerzenie uprawnienia Udostępniającego do skorzystania z instytucji wykonania zastępczego na każdy przypadek nieusunięcia przez Operatora szkód,

- zmianę § 2 ust. 13 decyzji poprzez wprowadzenie postanowień zobowiązujących Operatora do zwrotu Udostępniającemu wszelkich kosztów i wydatków, poniesionych przez ten podmiot w związku z prowadzeniem przez Operatora działalności na nieruchomościach Udostępniającego, nie tylko wymienionych w § 2 ust. 13 w brzmieniu nadanym decyzją,
- wykreślenie § 2 pkt 15 decyzji w konsekwencji wprowadzenia wymienionych wyżej zmian i wyłączenia możliwości korzystania przez Operatora z energii elektrycznej w sposób odbiegający od stosowanego dotychczas,
- zmianę § 2 ust. 16 decyzji poprzez nałożenie na Operatora obowiązku poinformowania Udostępniającego o danych podmiotu, wykonującego prace na należącej do Udostępniającego nieruchomości oraz przyznające Udostępniającemu, w uzasadnionych przypadkach (np. nienależyte wykonanie umowy zawartej z Udostępniającym w przeszłości) uprawnienie do sprzeciwienia się powierzaniu prac konkretnemu podmiotowi,
- zmianę § 4 decyzji poprzez wprowadzenie postanowień co do dni i godzin, w których możliwe będzie prowadzenie przez Operatora prac na nieruchomościach Udostępniającego, przy czym powód wniósł o ukształtowanie ich w taki sposób, by prace te mogły być prowadzone od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-18.00 oraz w soboty w godzinach 8.00-14.00, z wyłączeniem dni świątecznych (w przypadku niewprowadzenia ww. postanowień do § 2 decyzji),
- zmianę § 4 decyzji poprzez wprowadzenie postanowień nakładających na Operatora obowiązek uzgodnienia z Udostępniającym terminu prowadzenia wszelkich prac na nieruchomościach Udostępniającego (w przypadku niewprowadzenia ww. postanowień do § 2 decyzji),
- w przypadku wykreślenia postanowień zawartych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b decyzji - wykreślenie § 4 ust. 4-10 jako bezprzedmiotowych,
- w przypadku niedokonania zmiany polegającej na wykreśleniu § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b:
- zmianę § 4 ust. 5 pkt 1 decyzji poprzez wydłużenie terminu udostępnienia dokumentacji do 21 dni,
- zmianę § 4 ust. 6 decyzji poprzez wydłużenie terminu akceptacji lub przedstawienia uzasadnionego stanowiska do 2 miesięcy,
- zmianę § 4 ust. 7 decyzji poprzez dodanie spójnika „oraz” po lit. a i b oraz zmianę § 4 ust. 7 lit. b poprzez dodanie słów „lub utrudnienia” po słowie „uniemożliwienia”,
- zmianę § 4 ust. 8 decyzji poprzez wydłużenie terminu, w jakim Udostępniający powinien otrzymać zawiadomienie o planowanym terminie rozpoczęcia prac do 21 dni przed ich planowanym rozpoczęciem,
- zmianę § 4 ust. 9 decyzji poprzez doprecyzowanie, iż protokół może być przedstawiony do akceptacji Udostępniającego jedynie wraz z dokumentacją powykonawczą,
- zmianę § 4 ust. 10 decyzji poprzez wydłużenie przewidzianego tam terminu do 28 dni oraz ograniczenie domniemania przyjęcia protokołu bez zastrzeżeń przez Udostępniającego wyłącznie do przypadku, gdy Udostępniający nie zajmie stanowiska w przedmiocie protokołu, w tym nie zgłosi zastrzeżeń do jego treści;
- zmianę § 4 ust. 11 decyzji poprzez wprowadzenie obowiązku każdorazowego ustalenia przez Operatora z Udostępniającym terminu prowadzenia prac, wprowadzenie po stronie Udostępniającego możliwości sprzeciwienia się proponowanemu terminowi w przypadku istnienia obiektywnych przesłanek uniemożliwiających prowadzenie prac przez Operatora (trwające lub zaplanowane prace na danej nieruchomości), wydłużenie terminu określonego w przedmiotowym postanowieniu do 21 dni oraz ograniczenie możliwości prowadzenia prac bez uzgodnienia terminu jedynie do przypadków, gdy Udostępniający, w

tym terminie nie zajmie stanowiska lub nie przedstawi ww. obiektywnych przesłanek uniemożliwiających prowadzenie prac na nieruchomościach,

- zmianę § 4 ust. 13 decyzji poprzez ustalenie obowiązku uiszczenia kaucji w przypadku wszystkich prac, do prowadzenia których Operator będzie uprawniony na podstawie decyzji oraz ustalenie jej wysokości na kwotę 1000 zł za każdą klatkę schodową, na której będą prowadzone prace,
- zmianę § 4 ust. 14 decyzji poprzez uzależnienie zwrotu kaucji od przyjęcia przez Udostępniającego protokołów bez zastrzeżeń,
- zmianę § 4 decyzji poprzez wprowadzenie postanowień zobowiązujących Operatora do udzielenia zabezpieczenia obejmującego nie tylko prace wykonywane przez Operatora na podstawie decyzji o dostępie, ale mogącego również służyć pokryciu innych szkód czy kosztów demontażu infrastruktury i przywróceniu stanu poprzedniego po zakończeniu stosunku prawnego - z uwzględnieniem realnych kosztów prowadzenia takich prac,
- wykreślenie § 3 ust. 3 decyzji.

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

W pismach z 20 kwietnia 2021 r., 24 kwietnia 2021 r. i 13 maja 2021 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko wyrażone w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w G. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, figurującym w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod nr (...) (okoliczność bezsporna)

Udostępniający – Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w W. nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. (okoliczność bezsporna)

Operator jest następcą prawnym spółki (...) sp. z o.o., która wystąpiła do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp do Nieruchomości.

Dowód: Pismo Operatora z dnia 13 czerwca 2018 r., k. 1 akt adm.; Pismo Operatora z dnia 23 października 2018 r. – k. 226 akt adm.; Wniosek z 15 października 2014 r. – k. 6 akt adm.

Nieruchomości wraz z położonymi na nich Budynkami stanowią współwłasność właścicieli wyodrębnionych lokali i Udostępniającego. Spółdzielnia sprawuje zarząd nad przedmiotowymi Nieruchomościami i Budynkami. Operator zaś jest właścicielem infrastruktury znajdującej się na Nieruchomościach, w tym w Budynkach.

Dowód: Pismo Udostępniającego z dnia 27 lipca 2018 r. – k. 55 akt adm.

Zasady dostępu do Infrastruktury regulowała między Stronami umowa zawarta w 2003 r., która została wypowiedziana w 2014 r. przez (...) sp. z o.o. tj. podmiot, któremu w tym czasie przysługiwał tytuł prawny do Infrastruktury. Na skutek wypowiedzenia z 13 maja 2014 r., umowa uległa rozwiązaniu.

Dowód: Wypowiedzenie umowy – k. 83 akt adm.

Pomimo inicjatywy Operatora zmierzającej do zawarcia z Udostępniającym nowej umowy obejmującej swym zakresem dostęp do Nieruchomości i Budynków, negocjacje nie doprowadziły do jej zawarcia.

Dowód: Pismo Udostępniającego z dnia 27 lipca 2018 r. – k. 55 akt adm.; Wniosek z 13 czerwca 2018 r. – k. 1 akt adm.

Ze względu na powyższe, Operator zwrócił się do Prezesa UKE z Wnioskiem o wydanie decyzji ustalającej warunki Dostępu Operatora do Nieruchomości, w tym do Budynków.

Wniosek o wydanie decyzji z 13 czerwca 2018 r. – k. 1 akt adm.

Okoliczność ta uzasadniała wszczęcie przez Prezesa Komunikacji Elektronicznej postępowania administracyjnego na wniosek Operatora.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 9 lipca 2018 r., k. 51 akt adm.

W dniu 11 sierpnia 2020 r. Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja z 11 sierpnia 2020 r., k. 7 akt sąd.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Stosownie do treści art. 30 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej: „ustawa o wspieraniu rozwoju”) Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający na: umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (pkt 5), umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu o którym mowa w pkt 1-5 i ust. 3 ustawy - w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

Warunki Dostępu powinna określać umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, niebędącym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (art. 30 ust. 4 ustawy).

Termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie (art. 30 ust. 5 pkt 1 ustawy).

Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, o której mowa w ust. 4, lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał instalację telekomunikacyjną budynku lub doprowadził przyłącze telekomunikacyjne, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości (art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy).

W myśl art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju, w przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez operatora sieci, odmowy udzielenia tego dostępu lub niezawarcia umowy

o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej.

Natomiast w myśl art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

Zgodnie z art. 22 ustawy z 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1815) do postępowań w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej stosuje się przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju w brzmieniu nadanym Ustawą zmieniającą z wyjątkiem art. 21 ust. 2a i art. 30 ust. 5 pkt 4 ustawy o wspieraniu rozwoju w brzmieniu nadanym Ustawą zmieniającą.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że skoro postępowanie z Wniosku Operatora zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej, który przypadł na 25 października 2019 r., to słuszne było zakwalifikowanie przez Pozwanego żądania Operatora zgodnie z katalogiem form Dostępu określonych w art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju w brzmieniu nadanym przez Ustawę zmieniającą, a warunki Dostępu określił, mając na względzie brzmienie art. 30 ust. 1c i ust. 5 pkt 3 ustawy o wspieraniu rozwoju nadane przez Ustawę zmieniającą.

Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie, ziściły się wszystkie przesłanki, od których spełnienia zależy wydanie przez Prezesa UKE decyzji w przedmiocie ustalenia warunków Dostępu Operatora do Nieruchomości oraz Budynków pozostających w zarządzie Udostępniającego w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach. Jak bowiem ustalono: Zainteresowany jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, natomiast Powód (Spółdzielnia) nie posiada takiego statusu; Powód jest zarządcą Nieruchomości i Budynków co do których Zainteresowany wystąpił z wnioskiem o zawarcie umowy o korzystanie z nieruchomości (k. 6 akt adm.); strony prowadziły negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do Nieruchomości, które nie przyniosły pozytywnych efektów; wreszcie - wobec niezawarcia umowy o dostępie - Operator wystąpił do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji ustalającej warunki dostępu do Nieruchomości.

Argumentacja strony powodowej zawarta w odwołaniu podważała słuszność zastosowania przez Pozwanego Prezesa UKE art. 22 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. ustawy o wspieraniu rozwoju sieci telekomunikacyjnych. Powód podniósł, iż postępowanie w sprawie było prowadzone pomimo niezłożenia przez Operatora wniosku, który mógłby zainicjować bieg trzydziestodniowego terminu. W ocenie Spółdzielni, doręczenie 20 października 2014 r. wniosku z 15 października 2014 r., tj. w czasie kiedy strony były związane umową, która uległa rozwiązaniu 19 listopada 2014., nie mogło być traktowane jako początek biegu 30-dniowego terminu, o który mowa w art. 30 ust. 5 pkt 1 ustawy. Powód uzasadniając powyższe powoływał się na okoliczność, iż pismo to zawierało braki – Zainteresowany nie sprecyzował, których nieruchomości dotyczy pismo. Podniósł także, że Operator posiadał w tym czasie niezakłócony dostęp do budynków, co czyniło wniosek bezpodstawnym. Zdaniem Spółdzielni, okoliczności te świadczą o braku podstaw prawnych do wydania decyzji zastępującej umowę.

W ocenie Sądu, nie można było zgodzić się z ww. twierdzeniami Powoda. Sąd uznał za Prezesem UKE, że pismo Zainteresowanego z 15 października 2014 r. zainicjowało bieg trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w art. 30 ust. 5 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, zgodnie z którym „(...) termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie”.

Rację w tym zakresie ma Pozwany, który wskazał, że przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju sieci i usług telekomunikacyjnych, nie formułują żadnych szczególnych wymogów, które powinien spełniać wniosek o zawarcie umowy o dostęp. Należy przez to rozumieć, że nawet wniosek Operatora, w którym nie zostały precyzyjnie wskazane nieruchomości których dotyczy, nie może zostać uznany za bezskuteczny. Zdaniem Sądu, wniosek sformułowany przez Spółkę był na tyle precyzyjny, że możliwe było wywnioskowanie, których nieruchomości dotyczy. Zainteresowany

wskazał bowiem, że przedmiotem wniosku było „zawarcie umowy o korzystanie z nieruchomości położonych w W. i posadowionych na nich budynków stanowiących własność i administrowanych przez Spółdzielnię, w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach”. Nie bez znaczenia pozostawał również fakt, że Spółdzielnię łączyła z Zainteresowanym umowa o dostępie do jej nieruchomości, zatem Spółdzielnia posiadała wiedzę o tym, na których nieruchomościach znajduje się infrastruktura telekomunikacyjna należąca do Operatora.

Ponadto, wniosek ten został szczegółowo sprecyzowany na etapie wystąpienia przez Zainteresowanego do Prezesa UKE o wydawanie decyzji w przedmiocie dostępu. Obowiązek ten został zawarty w art. 30 ust. 5 pkt 4 ustawy o wspieraniu rozwoju, który stanowi, że we wniosku o wydanie decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się numer księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, do której ma być zapewniony dostęp. Z przepisu tego wyraźnie zatem wynika, iż wspomniany wymóg formalny dotyczy wniosku o wydanie decyzji przez Prezesa UKE, nie zaś wniosku kierowanego przez Operatora do Udostępniającego w celu zawarcia umowy o dostępie.

W ocenie strony powodowej, również fakt, iż Spółdzielnię i Operatora łączyła umowa z dnia 31 stycznia 2003 r. regulująca kwestię korzystania przez poprzedniczkę prawną Operatora ((...) sp. z o.o.) z nieruchomości Spółdzielni, stanowił przeszkodę dla wydania przez Prezesa UKE zaskarżonej decyzji. Jak ustalono, umowa ta została wypowiedziana przez Spółkę pismem datowanym na dzień 13 maja 2014 r.

Umowa łącząca Spółdzielnię z Operatorem została zatem wypowiedziana przed wystąpieniem przez Operatora z żądaniem zawarcia umowy o dostęp. Słusznie też podniósł Prezes UKE, że w dniu wystąpienia do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, oczywistym było, że przedmiotowa umowa ulegnie rozwiązaniu. Wobec tego, po stronie Zainteresowanego wystąpiła wówczas potrzeba zapewnienia dostępu do nieruchomości Spółdzielni w celu zapewnienia telekomunikacji w budynkach. Przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie stoją na przeszkodzie aby Operator, wiedząc, iż umowa łącząca strony ulegnie rozwiązaniu, zwrócił się do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie kolejnej (tego rodzaju) umowy.

Nie można również zgodzić się z powodem jakoby wniosek o zawarcie umowy o dostęp nie został podpisany przez osobę umocowaną do reprezentowania Spółki. Z wniosku jednoznacznie wynika, kto jest Wnioskodawcą. Przemawia za tym również okoliczność, iż w odpowiedzi na wniosek Operatora, Spółdzielnia odniosła się do zawartych we wniosku żądań. Tym samym, nie jest również możliwe przyjęcie, że Powód nie podjął negocjacji. Podmiotem, który wystąpił do Udostępniającego o zawarcie umowy o dostęp był poprzednik prawny Zainteresowanego. Zdaniem Sądu, kwestionowanie pieczęci znajdującej się na piśmie również było bezzasadne.

Reasumując powyższe, zdaniem Sądu, pierwszy zarzut odwołania należało uznać za chybiony.

Sąd doszedł do wniosku, iż nieuzasadniony był również zarzut naruszenia przez Pozwanego art. 30 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju. Powód uzasadniając niniejszy zarzut wskazywał, iż infrastruktura została wzniesiona i jest wykorzystywana przez Operatora bez zgody Udostępniającego.

Mając na względzie treść cytowanego już wyżej przepisu art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy, należy wyjaśnić, że infrastruktura telekomunikacyjna, której właścicielem jest Zainteresowany, została wykonana na podstawie umowy łączącej strony, czyli za zgodą Spółdzielni. Nie jest zatem możliwe przyjęcie, że Zainteresowany wykorzystuje infrastrukturę wbrew woli Powoda. Bez znaczenia pozostaje podnoszona przez Spółdzielnię okoliczność, że Zainteresowany deklarował „w zamian” za dostęp do nieruchomości pakiet telewizji kablowej na preferencyjnych warunkach cenowych. Motywy te pozostają niezwiązane z treścią art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy. W chwili wykonania infrastruktury telekomunikacyjnej, strony łączyła umowa, wobec tego w przedmiotowej sprawie nie można mówić o sytuacji w której „(...) [Operator] wykonał instalację telekomunikacyjną budynku lub doprowadził przyłącze telekomunikacyjne, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości”.

Odnosząc się również do zarzutu braku możliwości przyznania Operatorowi na mocy decyzji Prezesa UKE „(...) uprawnienia do instalowania elementów infrastruktury telekomunikacyjnej służących do przyłączenia nowych

abonentów”, trzeba wyjaśnić, iż eksploatacja przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku wyraża się w świadczeniu przy ich wykorzystaniu usług telekomunikacyjnych abonentom, a do świadczenia tego rodzaju usług niezbędne jest wykonanie takich elementów infrastruktury telekomunikacyjnej, które będą służyły realizacji tego celu. Oczywiście jest, że Operator prowadzi działalność telekomunikacyjną w celu osiągnięcia zysku, zatem konieczne jest świadczenie przez niego usług telekomunikacyjnych (również nowym) abonentom.

Zarzut ten w ocenie Sądu był bezzasadny i sprzeczny z treścią ustawy, dlatego nie mógł zostać uwzględniony.

Sąd pragnie także zauważyć, że wydając zaskarżoną decyzję pozwany prawidłowo uwzględnił konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu. Wbrew twierdzeniu strony Powodowej, Operator został również obciążony szeregiem obowiązków, służących zabezpieczeniu słusznych interesów Udostępniającego. Zainteresowany nie uzyskał pełnej dowolności w zakresie dostępu, o czym świadczy m.in. treść § 2 ust. 3 decyzji, § 2 ust. 5 decyzji, § 4 ust. 4 decyzji. Zgodnie z tymi postanowieniami uprawnienia przysługujące Operatorowi m.in. nie mogą naruszać obowiązujących przepisów prawa, nakładają na Operatora obowiązek prowadzenia prac w sposób niekolidujący z innymi instalacjami znajdującymi się na Nieruchomościach oraz przedstawienia Udostępniającemu sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa projekt wykonawczy instalacji elektrycznych.

Słusznie zauważył Prezes UKE, iż prawa i obowiązki Powoda i Zainteresowanego zostały sformułowane w podobny sposób, do innych tego rodzaju decyzji wydawanych przez Prezesa UKE w stosunku do spółdzielni mieszkaniowych czy wspólnot, co oznacza, że zasadniczo, zaproponowane przez Powoda zmiany zaskarżonej decyzji stanowią polemikę z wypracowanym na przestrzeni lat standardem związanym z dostępem telekomunikacyjnym do nieruchomości.

Na marginesie warto również wskazać na przepis art. 209 ust. 1 pkt 22b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r., poz. 2460 z późn. zm.), zgodnie z którym ten kto nie wypełnia warunków wynikających z decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju, podlega karze pieniężnej.

Sąd uznał, iż również ostatni zarzut odwołania był bezzasadny.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo, po dokonaniu wnikliwego i całościowego zbadania materiału dowodowego sprawy oraz w granicach przysługującej organowi swobodnej oceny dowodów. Zarzuty sformułowane w odwołaniu nie były trafne, w związku z tym nie mogły prowadzić do zmiany lub uchylecia decyzji. Powód nie wykazał, jakoby zaistniały po stronie Pozwanego nieprawidłowości w dokonaniu ustaleń faktycznych albo że przeprowadzone wnioski zostały opatrzone błędami.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi UKE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maciej Kruszyński